

Nr 24.

Av herr **Widell**, angående pensionsförbättring åt f. d. majoren
P. G. R. Fellenius.

I kungl. kungörelsen den 29 augusti 1919 angående grunder för pensionsförbättring för viss personal vid marinen (Svensk författningssamling nr 569) § 4 stadgas bland annat, att ifrågavarande pensionsförbättring tillkommer endast den, som vid avgången åtnjuter tillfällig löneförbättring enligt av riksdagen år 1918 eller senare godkända grunder. Motiveringen för denna bestämmelse återfinnes i arméns och marinens avlöningssakkunnigas den 14 februari 1919 avgivna betänkande och förslag rörande pensionsförbättring för viss personal vid armén och marinen, där det (sid. 65 f.) heter:

»Då det av de sakkunniga nu avgivna förslaget till pensionsförbättring för viss personal vid armén och marinen står i nära samband med den för 1918 års lagtima riksdag framlagda planen till en definitiv lönereglering för dylik personal och med riksdagens därpå grundade beslut rörande tillfällig löneförbättring för samma personal, torde därav böra följa, att pensionsförbättring icke bör tillkomma annan personal än den, som kommit i åtnjutande av tillfällig löneförbättring.»

Härav och av vad de sakkunniga i övrigt anfört framgår, att de i ovan berörda stadgande förekommande orden »vid avgången» icke böra tillmätas någon större betydelse, utau huvudsaken är, att den avgångne överhuvud varit i åtnjutande av tillfällig löneförbättring. De sakkunniga hava svårligen kunnat tänka sig, att de citerade orden skulle kunna medföra någon olägenhet eller utestänga någon eljest berättigad från erhållande av pensionsförbättring, då givetvis den, som en gång erhållit tillfällig löneförbättring, kunde förutsättas fortfarande innehava sådan vid avgången.

Emellertid har ett fall inträffat, där ifrågavarande stadgande lett till ett resultat, som näppeligen varit avsett eller kunnat förutses. Enligt bifogade intyg av t. f. chefen för kungl. Vaxholms kustartilleriregemente uppnådde majoren vid regementet Peder Gustaf Reinhold Fellenius

den 23 september 1920 den för rätt till pension jämte fyllnadspension stadgade levnadsåldern och var därvid i åtnjutande av tillfällig löneförbättring samt alltså berättigad till pensionsförbättring enligt ovan anförda kungörelse, därest han då ingivit sin avskedsansökan. Härmed dröjde emellertid Fellenius, som ägde rätt till s. k. 1 respitår, till april månad 1921, varpå avskedet av Kungl. Maj:t beviljades den 29 i samma månad. Under tiden hade han (i oktober 1920) blivit av kontrollstyrelsen inkallad till tjänstgöring såsom överkontrollör vid brännvins- och maldrycks-tillverkningen i Värmlands län, ett förordnande som han fortfarande innehar. På grund av detta förordnande gick emellertid Fellenius förlustig rätten till tillfällig löneförbättring och uppfyllde sålunda icke det stadgade villkoret för erhållande av pensionsförbättring vid avgången. Framställning om dylik blev också av Kungl. Maj:t avslagen.

Då Fellenius vid uppnåendet av pensionsåldern var berättigad till erhållande av pensionsförbättring, synes det mig obilligt, om han till följd av några månaders dröjsmål med avskedsansökans ingivande skulle under hela sin återstående livstid få åtnöja sig med en väsentligt reducerad pension. Jag får därför hemställa, att riksdagen måtte medgiva,

att f. d. majoren vid kungl. Vaxholms kustartilleriregemente Peder Gustaf Reinhold Fellenius må erhålla pensionsförbättring enligt de i kungl. kungörelsen den 29 augusti 1919 stadgade grunder, utan hinder därav, att han vid avgången icke var i åtnjutande av tillfällig löneförbättring.

Stockholm den 20 januari 1922.

Ludvig Widell.

Bilaga.

Att majoren m. m. Peder Gustaf Reinhold Fellenius den 23 september 1920, vilken dag han uppnådde den för rätt till pension, jämte fyllnadspension stadgade levnadsåldern, var i tjänstgöring vid regementet och i åtnjutande av en tillfällig löneförbättring efter kronor 750 per år intygas härmed.

Vaxholm den 3 januari 1922.

F. Olof Widmark.

t. f. regementschef.

A. Kock.